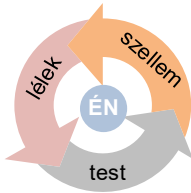

Személyiség

Mindenki más és más fizikai, lelki és szellemi állapotban van.

Chrenóczy-Nagy Tibor

A személyiség meghatározásánál elsősorban az egyénre jellemző viselkedés, gondolkodás és érzésminta kerül előtérben¹. Tágabb értelemben a testi és a lelki tulajdonságok összesége, összetettsége mindenkit megkülönböztet másoktól, így meghatározva az egyéniségét (egyediségét). Ez akkor is igaz, ha csak a testi és a lelki szinten tekintünk az emberre. A lelki sík fölé, a ma általánosan elfogadott megközelítések - tisztelet a kivételnek - nem mennek, spirituális értelemben vett szellemi/spirituális szint általában nem része a vizsgálat tárgyának. Létezésének elfogadottsága is vitatott, így felvetése is marginális. Pedig, ha kiterjesztjük látókörünket a spiritualitás adta lehetőségek vizsgálatával, egy sokkal szélesebb, mondhatjuk teljesebb leírást kaphatunk az egyénről. Ha elfogadjuk a test/lélek/szellem hármasságát -

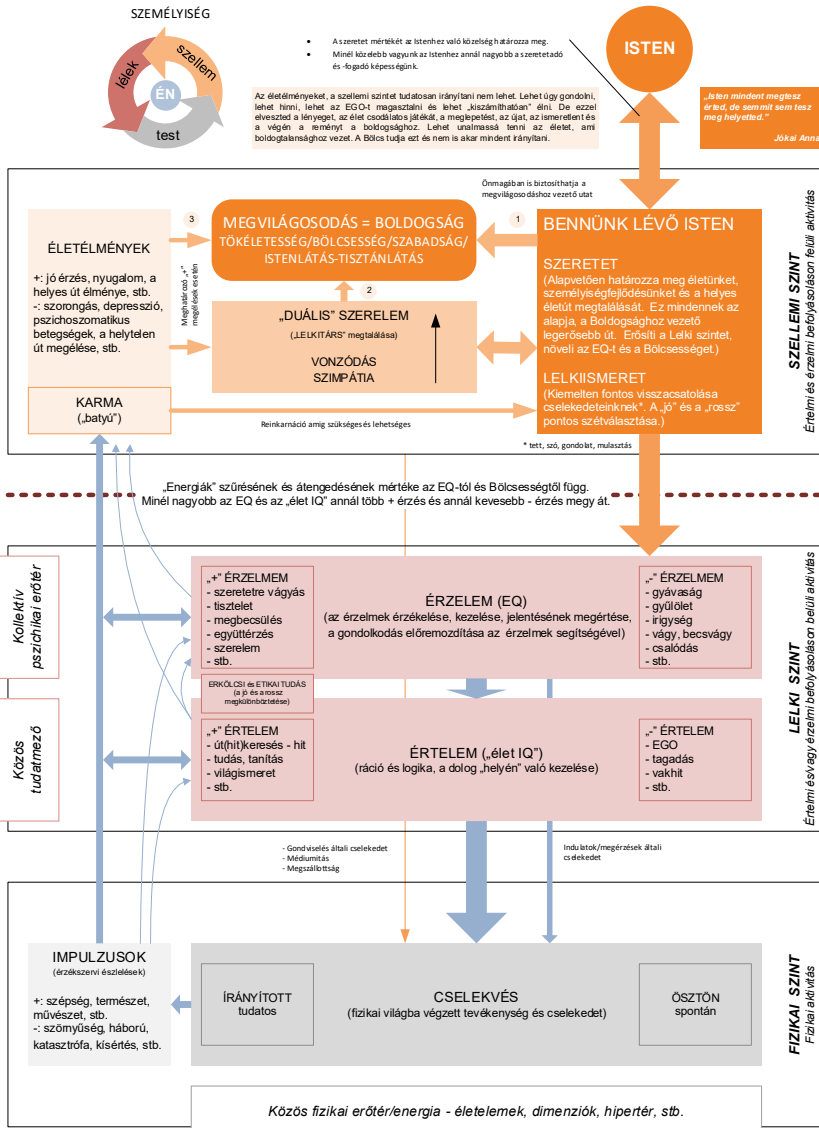
ezen szinteken keresztül szemléljük a világot és benne magunkat - sokkal értehetőbbé, sőt logikusabbá válnak a történések. Megerősítést nyer az Isten teremtő bölcsessége, az alkotott szabályrendszer (működési környezet) zsenialitása. A személyiség meghatározásánál is ezt a követjük, áttekintve az egyes szintek kapcsolódásait és azokat „+” és „-” irányba befolyásoló hatásokat. Fontos kiemelni az egyes szintek hierarchikus felépítését, a főbb kapcsolódási és hatásgyakorlási irányokat és azokat az oldalakat, melyek szintén hatnak/visszahatnak egymásra.

El kell mondanom, hogy a következőkben leírt modell alapja nem nélkülöz bizonyos médiumi hátteret. Tisztában vagyok vele, hogy sokak számára kevésbé elfogadott a szellemvilággal való kapcsolat és az onnan származó üzenetek/tanítások elfogadása, tudománytalannak tarthatják az egészet. Számunkra, akik nyitottabban közelítünk meg kérdéseket, fontos a szellemvilággal való kapcsolat, fontos az olyan

¹ Wikipédia

magas szintű szellemek tanításainak megismerése, akik segítenek eligazodni ebben a zűrzavarban. Mert itt a földön és bennünk káosz uralkodik.

Most nézzük meg részleteiben a kapcsolatokat:

A fő kapcsolódási irány az Istentől indul, mint minden a világon. A spirituális szellemi szint - fejlettsége függvényében - hatással van lelki és azon keresztül a fizikai síkra. De ne feledkezzünk meg, hogy visszahatások is vannak, melyek így vagy úgy befolyásolják a fölötté lévő szint érettségét.

Ennek ellenére alulról felfelé haladva induljunk ki, a ma látható világunkból, a fluidikus sűrűsödéséből² származó materializált fizikai síkból és haladjunk a magasabb szintek, a lelki és a legmagasabb spirituális szellemi szint felé. Ez a fizikai aktivitások, cselekvések és az észlelhető/érzékeltető megnyilvánulások/megjelenések szintje. Itt is - ahogy a többi szinten is - vannak „+” és „-” hatások, de ezeket döntően érzékszerveinkkel észleljük (pl.: fázunk/melegünk van, éhezünk/vagy a jó lakottság állapotában vagyunk, szépnék/csúnyának látunk dolgokat, stb.).

A fizikai szintet a fizikai törvények/törvényszerűségek uralják. Ilyenek pl. a gravitáció, az elektromágneses sugárzás, stb. Itt alakulnak ki a testek, energiák, erők egymásra hatásai is. Ne feledkezzünk meg az esetleges több térbeli (adott esetben időbeli) dimenziókról, sőt a hipertérről³ sem, melyek jelenleg is tudomány fontos kutatási irányait képezik⁴. Már ez is több, mint az érzékszerveinkkel érzékelt háromdimenziós tér és lineáris idő világa, ez már egy „láthatatlan” világ, pedig még csak a fizikai síkon mozgunk, nem léptünk át a szellemi szférák, a fizikai létezésen felüli élet világába.

Cselekedeteinket vagy tudatosan/közvetlen érzelemvezérelten, vagy ösztönszerűen hajtjuk végre attól függően, hogy előzetesen átgondoltuk-e/átérettük-e, vagy csak spontán reagáltunk bizonyos dolgokra. De minden esetben értelmünk és érzelmi állapotunk jelentősen befolyásolják azokat. Cselekedeteinknek mindig van végeredménye, mely visszahat lelki állapotunkra is. Bukottságunkból adódóan

² Átmenet az anyag és a szellem között.

³ A hagyományos téridőn túli dimenziók létezése.

⁴ Az alapábrának nem volt része, kiegészítésként tettem hozzá a témával kapcsolatos interneten elérhető információk alapján.

sokszor hibázunk, sokszor helytelenül cselekszünk. Ezek kezelése - tanulunk belőle, vagy nem foglalkozunk vele - nagy mértékben függ szellemi fejlettségünktől, annak szintjétől. Alacsonyabb fejlettségi szinten sokszor előfordul, hogy igazolást (önigazolást) keresünk tetteinkre, pedig a lelkiismeret - bennünk lévő Isten - elől nem lehet elbújni. Megmagyarázzuk a lehetetlent a helyett, hogy ha már elkövettünk valamit tanuljunk belőle és ne kövessük el újra⁵.

Ne feledkezzünk meg a közvetlen spirituális szellemi szintről vezérelt cselekedeteinkről sem. Akár a gondviselés, akár a médiumitás, de akár megszállottság is lehet ilyen akár a fő irányok megtartása mellett vagy kihagyva („átugorva”) az érzelem és az értelem szintjét. Ilyenkor nem az adott személy cselekszik, hanem a befolyásoló entitás.

A lelki szintünknek kiemelkedő szerepe van a személyiség és a szellemi fejlődés szempontjából. Meg kell tudni különböztetni a jót a rossztól, a helyeset a helytelentől, az igazat a hamistól. Erkölcsi és etikai fejlettségünk döntően befolyásolja fizikai szintünket, cselekedetünket. Ezen a szinten fontos kiemelni, hogy az érzelem és az értelem viszonyát. Az ábra alapján érzelmeink befolyásolják értelmünket, az EQ felette áll az élet IQ-nak (az élet IQ nem a lexikális tudásra, az egyetemi végzettségre, a tudományos fokozatokra teszi a hangsúlyt, hanem a dolgok helyén való kezelésére). Az érzelmek sok esetben félretolják a racionalitást, olyat is cselekszünk, amit más lelki állapotban nem tennénk meg. A szerelem sokszor torzképet ad a valóságról. Sőt sokan odáig is eljutnak, hogy földi létükben a duálpárjuk (duális szerelem) megtalálását vélik aktuális párjukban/szerelmükben (ennek igen kicsi a valószínűsége, ha figyelembe vesszük, hogy már letisztultnak és nem bukottnak kell lennie mind két félnek). Ezzel megnyugtatják magukat, hogy sorszerű az állapotuk és mindent helyesen tesznek (pl.: megcsalás egyfajta kimagyarázása). Pedig a duálpárok elszakadása - valószínűsítem így egymásra találása is - magasabb szinteken, magasabb szférákban történik, nem a zavar, az útvesztő, a hazugság és a

⁵ Jézus is erre utalt mikor a házasságtörésen ért asszonyt megmenti a megkövezéstől: „Én sem ítélek el téged. Menj el, és többé ne vétkezz!” – János evangéliuma

tisztátalanság világába. A Föld hatodik szintű szféra nem a legalacsonyabb, de még mindig nagyon sok tisztulásra és fejlődésre szorul)⁶. Ez nem igazán az a környezet, mely ideális a „sorsszerű” találkozásra. A közvetlen érzelm vezérelt (sok esetben racionalitást nélkülöző) cselekedetek indulatok/megérzések alapján képződnek. Ezek lehetnek pozitívak vagy negatívak, annak függvényében, hogy milyen eredményre vezetnek, akár a „címzett” (személy, helyzetmegoldás, stb.), akár a saját magunk („feladó”) felé.

Itt is megjelennek a kollektív mezők⁷, akár értelmi, akár érzelmi oldalról. A „közös tudatmezőben” (más néven morfogenetikus mező⁸) az információ tárolható, a tudás, a gondolat és az érzelm megosztható és egymással kölcsönhatásban lévő. E „kollektív pszichikai erőterben” az emberek közös érzelmei, gondolatai és mentális energiái összeadódnak, hatással vannak egymásra (pl. viselkedés, érzelmi állapot, stb.). Több nézet szerint is a gondolatoknak valóságteremtő képessége van, így a kollektív tudat is jelentősen befolyásolja a fizikai világunkat. Már itt is lehetne jobb irányba vinni a világot, de ez sosem sikerült. Nincs harmónia, nincs egység, a világ meg megy a maga bukkott módján.

Mind a fizikai, mind a lelki szinten szerzett tapasztalataink, életérzéseink és életélményeink hatással vannak spirituális fejlődésünkre. Ideális az lenne, ha csak a „+” dolgok befolyásolnánk szellemi fejlődésünket, de az alulról jött „energiák” „-” hatásai is felkerülnek a spirituális szintre, részei a fejlődésnek/visszafejlődésnek. Az életélmények és tapasztalatok fontos szerepet játszanak a szellem további fejlődésében, a fejlődési irány meghatározásában. Minél nagyobb EQ-val (kiemelten a szeretet és a szeretett gyakorlás mértékével) és

⁶ Vay Adalma: Szférák a Föld és a Nap között

⁷ Az alapábrának nem volt része, kiegészítésként tettem hozzá a témával kapcsolatos interneten elérhető információk alapján.

⁸ A fogalom Rupert Sheldrake biológus nevéhez köthető (mások is foglalkoztak ezzel a kérdéssel), aki a morfogenetikus mező elméletét dolgozta ki, amely szerint az élőlények fejlődését nemcsak genetikai, hanem kollektív információs mezők is befolyásolják.

bölcsességgel rendelkezünk, annál jobban tudjuk megszűrni a fejlődés szempontjából fontos és kevésbé fontos befolyásoló tényezőket.

Az aktuális inkarnációnk alatt végrehajtott cselekedeteink (ahogy az előző életünkben is volt) nagyban meghatározzák a karmánkat, azt a „batyút”, melyet hordozunk magunkkal, mind addig, amíg nem tudjuk levenni. Az Isteni bölcsességnek köszönhetően minden reinkarnációban kapunk lehetőséget a tanulásra, mellyel a szabadakaratunk függvényében élhetünk, vagy elvethetünk. Ha már nincs szükségünk fizikai testetöltésre, egy újabb lépést tettünk a tökélesedésünk felé.

A boldogsághoz vezető út egy másik beágazása a tényleges lelkitárs (duálpár) megtalálása. Ehhez – véleményem szerint – már el kell mind két félnek érnie az előző fejezetben taglalt állapotot (újjászületés szükségtelensége), sőt a spirituális fejlettség szintjén is magasabb fokon kell állniuk, magasabb szférában kell lenniük. A hatodik szférikus szint (földi élet) nem ez a környezet. A duál szellemek egymásra találása, harmonikus együtt fejlődése is segíti az inteni egységhez való visszatérést a kiindulási ponthoz (első bukást megelőző állapot), az alapokhoz.

Most térjünk rá a legfontosabb és legmeghatározott úthoz, mely önmagában is képes a megvilágosodáshoz, a valódi boldogsághoz vezetni minket. Ez az Isteni szeretet, mely alapvetően határozza meg életünket, személyiségfejlődésünket és a helyes életút megtalálását. Ez mindennek az alapja, a Boldogsághoz vezető legerősebb út. Erősíti a Lelki szintet, növeli az EQ-t és a Bölcsességet. E szeretet elfogadása és mások felé történő átadása a legfontosabb feladatunk, melynek mértékét az Istenhez való közelségünk határozza meg. Minél jobban fejlődünk annál közelebb kerülünk hozzá és annál nagyobb mértékben tudjuk gyakorolni e nemes küldetést, mely összességében a szeretet útján működő fejlődési spirálként is felfogható. Ezen az úton folyamatosan szükségünk van visszacsatolásra, mely a bennünk lévő Isten révén a Lelkiismereten keresztül valósul meg. Ez kiemelten fontos

visszacsatolása cselekedeteinknek, a „jó” és a „rossz”, a „helyes” és a „helytelen” és az „igaz” és a „hamis” pontos szétválasztásának.

A megvilágosodott állapot (visszatérés Isten közelségéhez) - mely egyben a végcél is - elérése egy állandó tanulási folyamat vég-eredménye, melyben a reinkarnáció még a kezdeti szakaszhoz tartozik. A fejlődés nem ér véget a fizikai megtestesülés szükségességének megszűnése után, a nem fizikai síkokon is tovább kell folytatnia az utat. Ez a világ emberi szemmel még ismeretlen, nem tudjuk milyen hosszú még a folyamat, mennyi tanulás és gyakorlás vár reánk. De azt már tudjuk, hogy ezt nem a fizikai szinten kell már végrehajtani, hanem annál jóval magasabb és fejlettebb dematerizált világban, az előttünk álló szellemi szférákon át.